

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.022/2016/6.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . Mándó Tibor ügyvéd

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal
(Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság, 30.K.34.280/2014/19.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
30.K.34.280/2014/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 2014. július 9. napján kelt 106-1-183/45/8/2014-TK számú határozatával a felperes tartózkodási kártya iránti kérelmét elutasította, és kötelezte, hogy Magyarország területét a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el. Határozata indokolásában a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 1. § (1) bekezdés c) pontjára, 11. § (2) bekezdésére, 7. §-ára, 14. § (1) bekezdés a) pontjára, 15. § (1) bekezdésére, 22. § (3) bekezdésére, 33. §-ára, és az Szmtv. végrehajtására kiadott 113/2007. (V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 21. § (1) és (2) bekezdésére, 26. § (2) bekezdésére, valamint 37. § (2) bekezdésére hivatkozott. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2014. szeptember 16. napján kelt 106-TK-25922/3/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot az indokolási rész kiegészítésével helybenhagyta, egyben megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Kötelezte, hogy Magyarország területét a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, és az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a közigazgatási eljárásban meghozott döntések sértik a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 32. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, az Szmtv. 1. § (1) bekezdés c) pontját, 2. § bb) alpontját, 11. § (2) bekezdését, 14. § (1) bekezdés a) pontját, 15. § (1) bekezdését és 33. §-át. Kifejtette, hogy 2009. május 9-én kötött házasságot Z.L. magyar állampolgárral, így az Szmtv. hatálya alá került, erre tekintettel a hatóság 2014. július 27-ig érvényes tartózkodási kártyával látta el. 2013 augusztusában házastársával való életközössége megszakadt, így kétségesse vált számára az is, hogy az Szmtv. hatálya alatt áll-e a továbbiakban: Annak érdekében, hogy az Szmtv. 14. § (2) bekezdése alapján ne veszítse el tartózkodási jogosultságát, a 11. § (2) bekezdés a) pontja értelmében kérte új tartózkodási kártya kiállítását. Tájékoztatta a hatóságot, hogy válópere folyamatban van, és erre tekintettel kérte az eljárás felfüggesztését. Kifogásolta, hogy ennek ellenére a hatóság kérelmét mégsem teljesítette, ezzel jogsértést követett el. Házassága a másodfokú határozat meghozatala napján került felbontásra, ezt bizonyítja a Pesti Központi Kerületi Bíróság

3.P.104.401/2014/4. számú jogerős ítélete. Ennek kapcsán bírósági eseti döntésekre hivatkozott. Ismertette, hogy a Fővárosi Törvényszék a 27.Bf.10.714/2012/100. számú, 2013. július 4-én kelt döntésével vagyoni haszonszerzés végett elkövetett embercsempészség büntette miatt két év fegyházban letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Álláspontja szerint az Szmtv. 43. §-ában foglaltakra figyelemmel vele szemben nem rendelhető el kiutasítás, mivel azt a bíróság sem rendelte el. Utalt arra is, hogy a Fővárosi Bíróság 28.Bf.XVIII.6060/2002/4. számú ítélete szerinti kiutasítás végrehajthatósága 2007. június 7-én elévült. Sérelmezte, hogy rögzítésre került, a Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitányságának felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt ellene folyamatban lévő eljárást is figyelembe vették, holott abban vádemelés még nem történt.

- [3] Az alperes ellenkérelmében változatlanul fenntartotta a határozatában foglaltakat, és a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a tisztázandó, bizonyítandó tények körét a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályi rendelkezések határolják be. Kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta az alperes, mivel azt állapította meg, hogy a tartózkodási kártya kiállításának feltételei nem állnak fenn. A felperes nem rendelkezik fennmaradó tartózkodási joggal. Erre figyelemmel leszögezendő, hogy a felperes az Szmtv. 43. § szerinti kiutasítás elrendelésének jogszerűtlenségére való hivatkozása nem volt alapos, mert az ország elhagyására kötelezést sem az első-, sem a másodfokú hatóság nem ez alapján rendelte el, hanem ahogy azt a határozatok is tartalmazzák, az Szmtv. 15. § (1) és (3) bekezdése alapján. Nem bírt relevanciával az, hogy a felperes esetlegesen munkaviszonyt létesített, csak úgy, mint a már folyamatban lévő házassági bontópere ténye sem. A hatóság a Pp. 339/A. § alkalmazásával járt el, mert a határozat meghozatalakor fennálló tények értékelésével döntött, amikor is a házasság még jogerősen nem volt felbontva, valamint a felperes szabadságvesztés büntetését töltötte. Ezek tényyszerűen fennálltak, a felperes sem vitatta. Ezért a bíróság azt állapította meg, hogy a Ket. 1. § (1) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 32. § (1) bekezdését, és a 72. § (1) bekezdését sem az első-, sem a másodfokú idegenrendészeti hatóság nem sértette meg. Utalt az elsőfokú bíróság az Szmtv. 11. § (2) bekezdésére, és a Vhr. 37. § (2) bekezdésére. Rögzítette, hogy az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy bár a tényállást a hatóságnak kell tisztáznia, a kérelemre indult eljárásban az ügyfélen van a bizonyítási teher. A meghozataikor fennálló tények a perbeli esetben egybeesnek a felperes által a hatóság tudomására hozott, az

eljárásban feltárt egyéb tényekkel. Figyelemmel arra, hogy a felperes a Zentai Lillával kötött házasságukat felbontó jogerős ítéletet nem mellékelte a kétfokú eljárásban, ezért esetében az Szmtv. 11. § (2) bekezdésének igazoltsága vonatkozásában eltérő döntés nem volt hozható. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes indokoltnak tartotta volna az eljárás felfüggesztését, nem teszi megalapozatlanná a perben felülvizsgált határozatokat. Kérelmének az elutasítása nem csak ezen az alapon történt, hiszen a hatóság az Szmtv. 33. §-ára hivatkozással a Budapesti Rendőr-főkapitányság véleményét alapul véve úgy ítélte meg, hogy a felperes magyarországi tartózkodása alatt nem tanúsít a törvény által megkövetelt jogkövető magatartást, megszegi Magyarország jogszabályait - különösen, ha szándékos bűncselekmény miatt a bíróság vele szemben ítéletben terhelő intézkedést hoz -, akkor közbiztonságot sértő magatartást követ el. Hangsúlyozta a bíróság, hogy nem vitatottan a tartózkodási jogot korlátozó intézkedést alkalmazó hatóságnak kell az Szmtv. 33. §-ában foglalt feltételek fennállását vizsgálnia az arányosság elvének a betartásával, értékelve a felperes személyes körülményeit. Mérlegelés jogkörébe tartozó döntése meghozatalakor a hatóság nincs elzárva attól, hogy a rendőrség szakvéleményét kérje. A Budapesti Rendőr-főkapitányság, mint szakértői szerv került megkeresésre. Véleményt adott az ügyben, és az általa megküldött értékelést az idegenrendészeti hatóság figyelembe vette mérlegelésekor, amelyre jogszerűen lehetősége volt. E körben a bíróság a Pp. 339/B. §-ára hivatkozott. Azt állapította meg, hogy a felperessel szemben büntetőeljárások voltak folyamatban, így a felperes magyarországi tartózkodása veszélyt jelent a közbiztonságra, illetve a közrendre. A büntetőeljárások tényéből okszerűen volt levonható az a következtetés, hogy a felperes szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának közrendi, illetőleg közbiztonsági okból történő korlátozása indokolt. Vagyis az Szmtv. 33. §-ában, és az Európai Parlament és Tanács 2004/38/EK irányelve 23. preambulumbekkezdésében meghatározott arányosság követelményére, illetőleg a felperes személyes körülményeire is figyelemmel volt a hatóság. Utalt arra is a bíróság, hogy a felperes a Pp. 3. §-a szerinti tájékoztatás ellenére a Pp. 164. § (1) bekezdéséből következő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [5] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását is kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközik, mert hatályban tartotta az az alperes azon határozatát, amely sérti a Ket. 1. § (1) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 31. § (2)

bekezdését, 32. § (1) bekezdését, 50. § (3) és (6) bekezdését, 71. § (1) bekezdését, az Szmtv. 14. § (1) bekezdését, 11. § (2) bekezdését, 33. §-át. Kifogásolta, hogy a bíróság nem bírálta el a keresetét, nem foglalkozott az abban megfogalmazott irányvonal értékelésével, az ítélet meglehetősen rövid és nem megfelelően kidolgozott. Álláspontja szerint közbiztonsági szempontból kérelme elutasítására kizárólag abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a kiutasítás, vagy a beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt állna. A Budapesti Rendőr-főkapitányság véleménye nem tartalmazza azokat az elemeket, amelyek alapján világosan meg lehetne állapítani, hogy pontosan mely jogszabályok megsértése miatt jelent közvetlen, valódi és súlyos veszélyt Magyarország közbiztonságára. Kifogásolta, az alperes azáltal, hogy nem tette közzé a szakhatósági vélemény indokolását, megsértette a Ket. 72. § (1) bekezdés ed) pontját, de a bíróság ezzel sem foglalkozott ítéletében. Ismertette, hogy vagyoni haszonszerzés végett elkövetett embercsempészség büntette miatt két éves fegyház szabadságvesztésre ítélte a bíróság, hangsúlyozta azonban, hogy nem rendelte el a bíróság kiutasítását, így erre a hivatkozott bűncselekmény miatt az alperesi hatóság sem volt jogosult. Továbbra is állította, hogy a 2002. január 18-i elsőfokú büntető ítélet, amely a Fővárosi Bíróság végzésével helybenhagyásra került, vele szemben kiutasítást rendelt el, azonban annak végrehajthatósága 2007. június 7. napján elévült. A bíróság ezzel sem foglalkozott érdemben ítéletében. Méltánytalannak tartotta, hogy az alperesi határozatban is említésre került a vele szemben garázdaság megalapozott gyanúja miatt folyamatban levő eljárás, azonban ebben az ügyben még vádemelésre sem került sor, de vádemelés esetén is a bíróság előtti eljárás jogerős befejeződéséig is megilletné az ártatlanság vélelme.

- [6] Kifejtette a felperes, hogy 2013. augusztus hónapban magyar állampolgár házastársa és közte megszakadt az életközösség, és az alperesi hatóság - általa vitatott - gyakorlata az, hogy az Szmtv. 14. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással megállapítja a tartózkodási jogosultság megszűnését azon külföldiek esetében, akiknek az életközössége megszűnt magyar állampolgár házastársukkal. Annak érdekében, hogy az életközösség megszakadása miatt ne veszítse el tartózkodási jogosultságát, az Szmtv. 11. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérelmezte új tartózkodási kártya kiállítását, ezen jogszabályhely alapján ugyanis a harmadik ország állampolgárságával rendelkező házastárs tartózkodási joga a házasság felbontása esetén családtagként marad fenn, ha a házasság a jogerős felbontását vagy érvénytelenítését megelőzően legalább két évig fennállt, és a volt házastárs a házasság fennállása alatt legalább egy évig Magyarország területén tartózkodott az EGT állampolgár, vagy magyar állampolgár családtagjaként. Hangsúlyozta, hogy valóper az Szmtv. szempontjából jogon kívüli állapotnak minősül, illetve a válófélben lévő külföldiek indokolatlan hátrányban részesülnek. Sérelmezte, hogy kérelme ellenére az

alperes nem függesztette fel eljárását, a Ket. 32. § (1) bekezdése alapján mindaddig, amíg házassága felbontásra nem kerül, holott erre csak pár napos időtartamra lett volna szükség. E körben fővárosi közigazgatási és munkaügyi bírósági eseti döntésekre hivatkozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [8] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alaposággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [9] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése, és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [10] A Kúria álláspontja szerint a felperes felülvizsgálati kérelembeli állításával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (1) bekezdése alapján teljes körűen elbírált a felperes keresetét, e tekintetben jogszabálysértés nem volt megállapítható. A felperes felülvizsgálati kérelembeli érvelése tartalmilag a keresetében foglaltakkal egyezett meg, tekintve azok elsőfokú bíróság általi elbírálását, a Kúria szükségtelennek tartja azok megismétlését.
- [11] A felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán azt emeli ki a Kúria, hogy az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági - kúriai gyakorlat szerint ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, s ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.
- [12] A fentieknek megfelelően a Kúria megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a tényállás teljes körű feltárása alapján hozta meg döntését, jogszerűen állapította meg azt, hogy a közigazgatási

eljárás során e téren mulasztás nem történt. A bizonyítékok értékelése és mérlegelése során sem tapasztalt a Kúria iratellenességet, okszerűtlenséget, az elsőfokú bíróság a Pp. 339/B. §-ának megfelelően járt el.

- [13] A perben rendelkezésre állt adatokból a Kúria lényegesnek tartja, hogy rámutasson arra, hogy a felperes 2000 márciusában érkezett hazánkba, majd ezt követően több alkalommal, eltérő neveken menedékjogi kérelmet nyújtott be, melyek elutasításra kerültek. 2008-ban a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmét is elutasította az elsőfokú hatóság, azonban a másodfokú hatóság a kérelemnek a 2009. július 20-án kelt határozatával helyt adott, és így a felperes részére kiállításra került a 2014. július 27-ig érvényes tartózkodási kártya.
- [14] A felperes itt tartózkodása alatt bűncselekmények elkövetése miatt többször állt bíróság előtt. 2002-ben közokirat hamisítás büntetében találták bűnösnek, ezért őt két évre kiutasították a Magyar Köztársaság területéről. Az alperesi határozat meghozatalakor a felperes ellen felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetnének megalapozott gyanúja miatt folyt eljárás. A Fővárosi Törvényszék a 2013. július 4-én kelt ítéletében a felperest vagyoni haszonszerzés végett elkövetett embercsempészség büntette miatt két év fegyház szabadságvesztésre és 500.000 forint mellékbüntetésre ítélte, a határozat meghozatalakor a felperes ezen szabadságvesztés büntetését töltötte.
- [15] A felperes az eljárás során maga nyilatkozott úgy, hogy a 2009. évben kötött házassága felbontása iránt eljárás van folyamatban, házastársával az életközössége 2013 augusztusában végleg megszakadt. Mindezek alapján jogszerűen állapította meg az alperesi hatóság, hogy a felperes az Szmtv. 14. § (1) bekezdés a) pontjában megfogalmazott, a 180 napon belül 90 napot meghaladó magyarországi tartózkodásra jogosító tartózkodási kártya kiállításának feltételeit nem teljesítette, így törvényesen került sor annak megállapítására is, hogy a felperes tartózkodási joga megszűnt.
- [16] A felperesi hivatkozással szemben a felperes fennmaradó tartózkodási joggal sem rendelkezhet, tekintettel arra, hogy házassága jogerősen felbontásra, vagy érvénytelenítésre a határozat meghozatalakor nem került, így az Szmtv. 11. § (2) bekezdésében foglaltak a felperes esetében nem álltak fenn.
- [17] A felperes által elkövetett bűncselekményekre tekintettel helytállóan járt el az elsőfokú idegenrendészeti hatóság akkor, amikor megkereste a Budapesti Rendőr-főkapitányságot, amelynek állásfoglalása szerint az Szmtv. 33. §-a alapján a felperes tartózkodása az általa elkövetett cselekmények alapján valódi, közvetlen, és súlyos veszélyt jelent Magyarország közbiztonságára. A felperes magyarországi tartózkodása alatt nem tanúsított a törvény által megkövetelt jogkövető magatartást, többszörösen megszegte Magyarország jogszabályait, tehát közbiztonságot sértő magatartást követett el.
- [18] Azt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az

alperes eljárása során figyelemmel volt az Szmtv. 33. §-ában, és az Európai Parlament és Tanács 2004/38/EK irányelve 23. preambulumbekzdésében meghatározott arányosság követelményére.

- [19] Alaptalanul kifogásolta a felperes felülvizsgálati kérelmében is az ellene folyamatban volt és lévő büntető eljárások, illetve azok eredménye figyelembevételét. Ezek ugyanis a felperes kérelme alapján folyt hatósági eljárás lényeges tényállási részét képezték, az ere vonatkozó adatok beszerzése nem csak jogosultsága, hanem kötelezettsége is volt az idegenrendészeti hatóságnak. Nem volt ugyanakkor relevanciája annak, hogy a büntető bíróság által korábban elrendelt kiutasítás hatálya letelt, továbbá a legutóbbi ítéletében a büntető bíróság a kiutasításról nem rendelkezett, ugyanis az idegenrendészeti hatóság a jelen perben felülvizsgált eljárása során önálló jogkörében, a felperesi kérelem elutasításának következményeként rendelkezett a felperes kiutasításáról és nem a büntető ítélet végrehajtása kapcsán.
- [20] A Kúria egyetértett azon hatósági és bírósági megállapítással, hogy a felperes esetében a 180 napon belül 90 napot meghaladó magyarországi tartózkodásra jogosító tartózkodási kártya kiállításának feltételei nem állnak fenn, nem rendelkezik fennmaradó tartózkodási joggal sem, továbbá a külföldi tartózkodása az általa elkövetett cselekmények alapján valódi közvetlen és súlyos veszélyt jelent Magyarország közbiztonságára.
- [21] Minderre tekintettel a Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet nem volt jogszabálysértőnek tekinthető a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [23] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. április 26.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos s.k. bíró